

Spiritus domini super me: eo quod unxit me. Ad annuntiandum infortis noster: ut mederer cunctis corde et predicarem captivis indulgentiam et clavis aperitione: ut predicarem annu placabilem dno et die ultionis deo nostro: ut consolater omnes lugentes: ut ponerem fortitudinem lugentibus syon: et darem eis coronam pro cinere: oleum gaudij pro luctu: pallium laudis pro spiritu meroris. Et vocabuntur in ea fortes iusticie: placatio dno ad glorificationem. Et edificabitur deserta a seculo: et ruinas antiquas erigetur: et instaurabunt civitates desertas: et dissipatas in generatione et generatione. Et habitabunt alieni: et pascent pecora vestra: et filij peregrinorum agricolae et vinatores vestri erunt. Vos autem sacerdotes dno vocabimini: ministri dei nostri dicet vobis. Fortitudinem gentium comederis: et in gloria eorum superbiens. Pro confusione vestra duplici et rubore: laudabunt partem eorum. Propter hoc in terra sua duplicata possidebunt: leticia sempiterna erit eis. Quia ego dñs diligens iudiciu: et odio habens rapinam in olocaustu. Et dabo opus eorum in veritate: et sedus precium feci eis. Et sciatur in gentibus semen eorum: et germen eorum in medio populi. Omnes qui viderint eos cognoscent illos: quia isti sunt semina cui benedixit dñs. Gaudens gaudebo in dño: et exultabit anima mea in deo meo. Quia induit me vestimentis salutaris: et indumento iusticie circumdedit me: quasi sponsam ornata inquilis suis. Sicut enim terra proferit germen suu: et sicut omnis semina suum germinat: sic dominus deus germinabit iusticiam et laudem coram universis gentibus. **XXI**

Propter syon non tacebo et propter iherusalem non quiescam: donec egrediat ut splendor iustus eius: et salvator eius ut lampas accendatur. Et videbunt gentes iustu tuu: et cuncti reges inditu tuu. Et vocabitur tibi nomen novu: quod os dñi nominavit. Et eris corona glorie in manu dñi: et dyadema regni in manu dei tui. Non vocaberis ultra derelicta: et terra tua non vocabitur amplius desolata. Sed vocabitur voluntas mea in ea: et terra tua inhabitabit. Quia complacuit dño in te: et terra tua inhabitabit. Habitabit enim iuvenis cum virgine: et habitabit in te filij tui. Et gaudebit spūs sup syon: et gaudebit sup te deus tuus. Super muros tuos iherusalem constitui citharas: tota die et tota nocte in peritu non tacebunt. Qui reminiscimini dñi ne taceatis: et ne deris silentium ei: donec habitet et donec ponat iherusalem laudem in terra. Quia ait dñs in decessu suo: et in brachio fortitudinis sue. Si dederit citharu tuu ultra citharum inimicis tuis: et si biberint filij alieni vinu tuu in quo tu laborasti. Quia qui congregabunt illud comedet et laudabunt dominu: et qui citharizat illud bibet in arcibus sanctis meis. Teasite trasite per portam: parate viam populo. Planu facite iter: et eligite lapides: et elevare signu ad populu. Ecce dñs auditu fecit in ceteris terris. Dixit filie syon ecce salvator tuus: venit ecce merces ei: tu es et opus ei: coram illo et vocabunt eos populus sanctus redempti a dño. Tu autem vocaberis quesita civitas: et non derelicta. **XXII**

Quia est iste qui venit de edom: et sicut ovis de bosca: et sicut formica in kola sua: gradens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor

iusticiam: et pugnator suu ad salvandum. Quare ergo rubru est indumentu tuu: et vestimenta tua sicut calcamentu in torculari? Torcular calcavi solus: et de gentibus non est vir mecum. Calcavi eos in furore meo: et conculcavi eos in ira mea. Et albus est sanguis eorum sup vestimenta mea: et omnia indumenta mea inquinavi. Dices enim ultionis in corde meo: annu retributionis mee venit. Circumspice et non erat auxiliator: quesiui et non fuit qui adiuvaret. Et salvavit michi brachium meum: et indignatio mea ipsa auxiliata est michi. Et conculcavi populos in furore meo: et inebriavi eos indignatione mea: et detraxi in terram victricem eorum. Misericordiam dñi recordabor: laudem dñi sup omnibus qui reddidit nobis dñs: et sup multitudinem bonorum domini: ista que largitus est eis secundum indulgentiam suam et secundum multitudinem misericordiarum suarum. Et dixit. Veneramini populus meus: et filij non negantes. Et factus est eis salvator: in omni tribulatione eorum non est tribulatus: et angelus faciei eius salvavit eos. In dilectione sua et in indulgentia sua ipse redemit eos: et portavit eos et elevavit eos cunctis diebus seculi. Ipse autem ad iracundiam provocaverunt: et afflixerunt spiritu sancti eius. Et convectus est eis in inimicis: et ipse debellavit eos. Et recordatus est dñs seculi: moysi et populi sui. Vbi est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui? Vbi est qui posuit in medio eius spiritum sancti sui? Qui eduxit ad desertum moysen brachio maiestatis sue: qui condidit aquas ante eos: ut faceret sibi nomen sempiternu. Qui eduxit eos per abissos quasi equu in deserto non impingent: quasi animal in campo

descendens. Spiritus dñi ductor eius fuit. Sic adduxisti populu tuu: ut faceres tibi nomen glorie. Attende de celo: et vide de habitaculo sancto tuo: et glorie tue. Vbi est zelus tuus? et fortitudo tua? Multitudo visceru tuorum et miserationum tuarum sup me cōtinuerunt se. Tu enim pater noster: et abraham nescivit nos: et israhel ignoravit nos. Tu dñe pater noster: redemptor noster: a seculo nomen tuu. Quare errare nos fecisti domine de vijs tuis: indurasti cor nostru ne timeamus te? Convertere propter servos tuos: rebus hereditatis tue. Quia si nichilum possideret populu sanctu tuu hostes nostri: conculcaverunt sanctificationem tuam. Facti sumus quasi in principio cum non videretis nos: neque invocaretur nomen tuu sup nos. **XXIII**

Vinam diruperes celos et descenderes. A facie tua montes defluerent: sicut equus ignis tabescerent arbor arderent igni: ut notu fieret nomen tuu inimicis tuis: a facie tua gentes turbarentur. Cum feceris mirabilia non sustinebunt. Descendisti: et a facie tua montes defluerunt. A seculo non audiverunt: neque auribus perciperunt. Quis non vidit deus absque te: que parasti expectantibus te? Occuristi letanti et facienti iusticiam: in vijs tuis recordabuntur tui. Ecce tu iratus es et peccavimus: in ipso sumus tempus: et saluabimur. Et facti sumus ut innumerati omnes nos: et quasi panis mensurare universi in facie tua. Et cecidimus: quasi folia universi: et iniquitates nostras ante te venimus absolvere nos. Non est qui invocet nomen tuu: qui consurgat et reparet te. Abscondisti faciem tuam a nobis: et alligasti nos in manu iniquitatis nostre. Et nunc domine pater noster res tuas nos